

Anděl Páně zjevil se jí
dával jí dobrou nádeji:
aby sobě nestýskała
a v Pána Boha dúfała,

Že jí ráčí naščíviti,
milost' svú s ní učiniti
a jí dáti dceru krásnú,
nade všecky jiné šťastnú.

Věrné boží zaslíbení,
přišlo k svému vyplnění:
Anna svatá matkú byla,
a Marii porodila.

Potom když Joachym umrel,
rodinu svú milú uzrel,
ona se hned' zase vdała,
Kleofáše sobě vzała.

S ním druhú dcerku zplodila,
jenž při smrti Páně byla,
Maria Kleofášova,
teta jsúcí Ježišova.

Ten pak Kleofáš Marii,
matku Páně, jsa očím jí,
za manželku Jozefovi
dal svatému starečkovi.

Také potom i druhú ctnú
Marii, vlastní dceru svú,
vydal k stavu manželskému
Alfeovi, muži ctnému.

Pak i ona matkú byla
a tri syny prodiła:
totiž Jakuba svatého,
Kleofáše řečeného,

Šimona Kananejského,
také Judu, bratra jeho;
všichni tri svatí sú byli,
apoštole Páně milí.

Umrel pak Kleofáš také,
smrt' rozlučuje i svaté;
Anna se po třetí vdała,
Salomé za muže vzała.

Ješče rodit neprestała,
a třetí dcerku vydała,
słuła po otci taková:
Maria Salomeova.

Toto se pak o ní poví,
že potom Zebedeovi
tá Maria svatá, milá
za manželku dána byla.

Dva syny počala z něho,
totiž Jakuba Velkého
a Jana Evandělistu,
kterýž byl miláček Kristů.

Svatá Anna sestru měla,
Ismerii, vedle těla,
tá matkú Alžbětě byla,
jenž Krtitele porodila.

A když svatá Anna milá,
již sešlého věku byla,
cnotně leta svá tráviła,
po cestách Páně chodiła.

Pak život svůj dokonala,
v Pánu pokojně skonala,
zanechajíc tomu světu,
toho predraheho květu,

Jenž jest vždycky požehnaná
nade všecky ženy sama,
Maria prečistá panna,
kteráž Krista porodila.

Požehnaná svatá Anna
od Boha věčného pána,
že tak šťastnú matkú byla
dítky tak svaté rodiła.

Jsúc jakožto vinný koreň,
který jest velmi rozmnožen,
vydała vůni sladkosti,
ctného ovoce v hojnosti.

Svaté dítky jako kvítky,
jímiž nebeské příbytky
naplniła, zde rodiła
a žádného neztratiła.